

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 148/2023
13.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Мирјане Андијашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате камате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3777/22 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 13.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3777/22 од 13.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3777/22 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 9/2022 од 11.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату на име главног дуга на износ од 12.440,00 динара и то за период почев од 12.07.2012. године до 27.05.2021. године, када је закључком јавног извршитеља утврђено да је потраживање намирено. Ставом другим изреке, наложено је тужиоцу да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3777/22 од 13.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П1 9/22 од 11.05.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20, 10/23 – други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је камата коју тужилац потражује везано за извршни поступак у предмету Основног суда у Прокупљу – Судска јединица у Куршумлији ЗИ 2021/12. Међутим, одлука о камати зависи од доцње. То је санкција за доцњу што указује на околност да је то чињенично питање па стога нема потребе за уједначавањем судске праксе. Законска затезна камата на досуђени новчани износ трошкова поступка може се тражити само у поступцима у којима су ти трошкови настали.

Имајући у виду све напред изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој правној ствари тужилац није означио вредност спора, већ је тражио камату на потраживање чија је висина била 12.440,00 динара, с тим што је камату на тај износ определио за период од 12.07.2012. године до 27.05.2021. године.

У случају када се не може утврдити вредност предмета спора узима се да је вредност спора 15.000,00 динара, сходно одредби члана 28. Закона о судским таксама.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 01.02.2022. године.

Имајући у виду да се као вредност спора има узети износ од 15.000,00 динара, то произлази да тражени износ не достиже захтевани ревизијски цензус, па је због тога ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим, одлучено је као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић